



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxx**

zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. března 2022, č. j. MV-25350-13/SO-2022

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo jako nepřípustné zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 23. 7. 2021, čj. OAM-36584-14/ZM-2021, jímž byla třetí osobě zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle ust. § 44a odst. 11 pro nesplnění podmínky uvedené v ust. § 42g odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*zákon o pobytu*“).

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí (byť se týká jiné osoby), a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl, že je zaměstnavatel třetí osoby, která podala

žádost. Považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Zaměstnanecká karta má podle jeho názoru duální charakter, neboť obsahuje jednak povolení k pobytu, a jednak povolení k zaměstnání, což je dvoustranný právní vztah mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. Výkon práv žalobce jako zaměstnavatele je závislý na prodloužení doby platnosti karty, neboť o něj přichází, když se pracovní místo nepodařilo obsadit občanem České republiky. Třetí osoba pracuje pro žalobce od roku 2018. Poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2019, čj. 9 Azs 256/2019-24 (sloučení rodiny), dovolává se Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU (čl. 2 písm. d), čl. 4 a čl. 8/2, kdy se považuje za dotčenou osobu).

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které nepovažuje za nepřezkoumatelné, účastenství nebylo založeno, neboť rozhodnutím nebylo přímo zasaženo do práv žalobce.

[4] Žalobce podal k vyjádření repliku, v níž setrval na své argumentaci.

[5] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že žalobce není účastníkem řízení podle ust. § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“), je odkázáno na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017, čj. 2 Azs 335/2016-35, na usnesení ze dne 3. 3. 2022, čj. OAM-25350-12/SO-2022, přičemž nebyly shledány podmínky pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení.

[6] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „*s.ř.s.*“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[7] V souzené věci nejprve soud uvádí, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je skutečně stručné a obsahuje pouze konstataci procesní situace při podaném nepřípustném odvolání; úvaha o tom, proč žalobci nesvědčí postavení účastníka řízení, zde chybí. Nicméně soud dospěl k závěru, že pokud žalovaný v odůvodnění odkázal na své usnesení ze dne 3. 3. 2022, čj. OAM-25350-12/SO-2022, kterým bylo rozhodnuto, že žalobce není účastníkem řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty (které je součástí předloženého správního spisu), lze důvody pro vydání napadeného rozhodnutí čerpat z odůvodnění tohoto správního rozhodnutí. V odůvodnění usnesení ze dne 3. března 2022 pak je konkrétně rozebrána povaha účastenství žalobce s ohledem na znění správního řádu i judikaturu. Soud tak toto odůvodnění bere za součást odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobce byl s důvody pro rozhodnutí seznámen tímto rozhodnutím (usnesením), a bylo tak možné v odůvodnění na tyto důvody odkázat.

[8] K samotné otázce účastenství v tomto správním řízení soud souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce jako zaměstnavatel není osobou, která by byla přímo vydaným rozhodnutím dotčena ve smyslu ust. § 27 odst. 2 správního řádu. Vydaná zaměstnanecká karta zasahuje do právní sféry pouze osoby, jíž byla vydána. Tato karta sice má dvojí

režim, jak uvádí žalobce v žalobě (povolení k pobytu a povolení k zaměstnání), toto povolení k zaměstnání se však vztahuje pouze k cizinci, kterému je vydána, nikoliv k zaměstnavateli. V žádné právní normě není stanovena povinnost, že by konkrétní zaměstnavatel musel zaměstnat osobu, jíž je zaměstnanecká karta vydána, tato povinnost se vždy váže pouze k cizinci a jeho pobytovému režimu. Pokud žalobce poukazuje na výkon svého podnikání, to mu není omezováno, neboť jej může realizovat zaměstnáním jiné osoby, případně jiného cizince. V případě žalobce tak není přímo dotčeno žádné jeho právo, neboť vydáním zaměstnanecké karty mu žádné právo nevzniká, ani mu nevzniká žádná povinnost. Proto neprodloužením zaměstnanecké karty cizince je žalobce dotčen pouze ve svých zájmech, nikoliv právech. Skutečnost, že ke vzniku zaměstnaneckého poměru dochází dvoustranným právním jednáním, na tomto závěru nic nemění, neboť toto právní jednání není součástí vydaného povolení. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2019, čj. 9 Azs 256/2019-24, soud nepovažuje za přílehlavý, neboť právní názor zde uvedený nelze v dané věci analogicky použít, protože se týkal jiné právní situace a úpravy (účastenství rodinných příslušníků ve správním řízení týkajícím se správního vyhoštění).

[9] Rovněž soud nedospěl k závěru, že by účastenství žalobce zakládala Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU, která pracuje s pojmem zaměstnavatel, nikde však (ani v žalobcem namítaných člancích) nestanoví úpravu, že rozhodnutí o žádosti, kterou podá cizinec, zakládá práva či povinnosti zaměstnavateli, a tím zakládá jeho přímé dotčení na právech podle správního řádu.

[10] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[11] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 21. července 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu